

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ МІНІ-БАСКЕТБОЛОМ НА РІВЕНЬ ФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ ТА ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ НА ПЕРШОМУ РОЦІ НАВЧАННЯ

Онищенко Віола

Дніпропетровський державний інститут фізичної культури і спорту

Аннотація

Стаття посвячена определению влияния занятий мини-баскетболом на уровень физического развития и физической подготовленности детей 6-7 лет на первом году обучения в группах начальной подготовки. Сравнение результатов исследования до и после констатирующего эксперимента дает основание считать, что занятия мини-баскетболом в течение года по адаптированной тренерами учебной программе для более старших детей приводят к позитивным изменениям показателей физической подготовленности во всех тестовых заданиях, но уровень по критериям оценки развития физических качеств остается неизменным. Выявлено, по показателям массы и длины тела соответствует среднему и выше среднего уровням для контингента детей этого возраста. Проведенные исследования свидетельствуют о недостаточной

эффективности организации учебно-тренировочного процесса детей 6-7 лет на первом году занятий мини-баскетболом и свидетельствуют о необходимости разработки и экспериментальной более рациональной технологии обучения с учетом возрастных особенностей детей 6-7 лет.

Ключевые слова: мини-баскетбол, дети 6-7 лет, физическое развитие, физическая подготовленность, технология организации, учебно-тренировочный процесс.

Annotation

The article is devoted to defining the effect of playing mini-basketball to the level of physical development and physical preparedness of children 6-7 years old in the first year of classes in groups of initial training. The comparison of the results of the study before and after ascertaining experiment suggests, that the prac-

tice of mini-basketball in the course of the year for adapted trainers curriculum for older children lead to positive changes in physical fitness parameters in all test tasks, but the level of evaluation criteria, development of physical qualities remains the same. Revealed that the level of physical development indexes weight and body length corresponds to the average and above average for this age contingent. This study shows the lack of effectiveness of self-selected approach coaches of the organization of the training process in 6-7 year old children in their first year playing mini-basketball and determine the necessity of development and experimental verification of more efficient technologies, taking into account age peculiarities of children of 6-7 years.

Keywords: mini-basketball, children 6-7 years, physical development, physical fitness, technology organization, the training process.

Постановка проблеми. Високий рівень сучасного баскетболу вимагає рішення організації масового залучення дітей до занять вже з раннього віку, вдосконалення навчально-тренувального процесу, використання найбільш досконалих форм, методів і засобів тренування. Масове залучення дітей до занять баскетболом сприятиме прогресу розвитку баскетболу в Україні, що дозволить збільшити ступінь відбору дітей для наступних етапів багаторічної підготовки [1].

Відомо, що на етапі початкової підготовки переважає навчання, пов'язане з формуванням базових знань, умінь і навичок, без яких неможлива успішна спортивна підготовка (Е.Ю. Дорошенко, 2006; В.Ю. Волков, Л.М. Волкова, 2008; С.В. Новожилова, 2010, В.Н. Платонов, 1997-2013).

Відомо, що діти з 6-7-річного віку починають успішно освоювати абетку баскетболу, а з 8-річного віку починають регулярно тренуватися в секціях і виступати на змаганнях [2]. Основними завданнями етапу початкової підготовки є: зміцнення здоров'я; корекція недоліків фізичного розвитку; навчання основам техніки обраного виду спорту; розвиток фізичних якостей (сили, витривалості, швидкості, спритності, координованості); формування стійкого інтересу, мотивації до занять обраним видом спорту і до здорового способу життя; виховання моральних і вольових якостей; пошук талановитих у спортивному відношенні дітей; створення бази, тобто фізичної підготовленості, на основі якої дитина зможе якісно опанувати основні елементи обраного виду спорту.

Практика баскетбольних тренерів Європи та США свідчить, що з цими завданнями міні-баскетбол справляється успішно. Більш того, при правильному його використанні міні-баскетбол стає найпотужнішим засобом

виховання. Тому цінність його в загальній системі багаторічної підготовки баскетболістів не викликає сумніву.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз науково-методичної літератури свідчить про різні думки фахівців щодо віку дітей для початку занять баскетболом. Багато вчених [9,10] вважають успішним вік 6-7 років для початку занять. У той же час, рання спортивна спеціалізація і супутні їй напружені тренування і активна змагальна діяльність є вкрай небезпечними, такими що порушують об'єктивні закономірності багаторічного вдосконалення, передчасного зносу організму юного спортсмена. І такий підхід нерідко позбавляє спортсменів можливості досягти дійсно високих результатів в оптимальній для конкретного виду спорту віковій зоні [8]. Тому, як і на всіх етапах багаторічної підготовки, а особливо на початковому етапі – впродовж всього періоду підготовки при організації та плануванні навчально-тренувального процесу необхідно враховувати рівень фізичної підготовленості та рівень фізичного здоров'я дітей, що займаються спортом.

Вихідний рівень розвитку фізичних якостей має важливе значення для подальшої підготовки юних спортсменів. Для їх оцінки рекомендовано комплекс тестів, що створює чітку картину про розвиток швидкості, гнучкості, координаційних здібностей, швидкісно-силових якостей.

Аналіз наукових публікацій свідчить про те, що до числа найбільш значимих і перспективних проблем у галузі фізичної підготовки фахівці відносять проблему підвищення рівня фізичного здоров'я дітей.

Ряд видатних вчених [1, 7] вказують на те, що сформована «традиційна» система дошкільного фізичного виховання в дошкільних навчальних закладах не повною мірою задовольняє потреби

зростаючого організму в руховій активності. В основному до груп початкової підготовки в баскетболі потрапляють діти зі зниженою руховою активністю, що погіршує стан здоров'я дитини і перешкоджає його нормальному біологічному розвитку. В більшості випадків це діти-акселерати, які за показниками фізичного розвитку (довжиною тіла та довжиною кінцівок) випереджають своїх одноліток, що потребує більш ретельного контролю за станом їх фізичного здоров'я під час тренувального навантаження, особливо протягом першого року навчання у групах початкової підготовки.

Тому, враховуючи вищевикладене, визначення рівня фізичного здоров'я, фізичного розвитку і фізичної підготовленості дітей на першому році навчання занять міні-баскетболом з метою розробки планування та організації навчально-тренувального процесу на етапі початкової підготовки є актуальним.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконується згідно Зведеного плану НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2011-2015 рр. Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, за темою: 2.6 «Теоретико-методичні основи удосконалення тренувального процесу та змагальної діяльності в структурі багаторічної підготовки спортсменів» № держреєстрації 0111U001168.

Мета дослідження – проаналізувати вплив занять міні-баскетболом на рівень фізичного розвитку та фізичної підготовленості дітей 6-7 років на першому році навчання у групах початкової підготовки.

Завдання:

1. Проаналізувати сучасний стан фізичного розвитку та фізичної підготовленості дітей на етапі початкової підготовки в науково-методичній літературі.

2. Виявити та проаналізувати рівень фізичного розвитку та фі-

Показники довжини та маси тіла дітей 6-7 років до та після першого року занять міні-баскетболом

	Дівчата (n=23)				Хлопці (n=37)			
	6 років (n=11)		7 років (n=12)		6 років (n=19)		7 років (n=18)	
	До	Після	До	Після	До	Після	До	Після
Довжина тіла, см	124,75±0,9	127,58±0,78	125,5±1,76	128,29±1,64	123,37±0,99	125,94±0,93	124,67±0,69	127,22±0,72
рівень	BC	BC	C	BC	C	C	C	BC
Маса тіла, кг	24,41±0,85	26,17±0,77	24,08±1,1	25,92±1,1	24,28±0,82	25,89±0,77	24,33±0,7	25,81±0,66
рівень	BC	BC	C	C	C	BC	C	C

Примітка: Н – низький, НС – нижче середнього, С - середній, BC – вище середнього, В – високий

зичної підготовленості дітей 6-7 років до та після першого року занять у групах початкової підготовки.

Методи дослідження: аналіз та узагальнення літературних джерел і мережі Інтернет, педагогічне спостереження, метод антропометрії, педагогічне тестування, методи математичної статистики.

Результати дослідження та їх обговорення. Аналіз спеціальної науково-методичної літератури свідчить, що особливої значущості та актуальності набуває пошук інноваційних підходів, використання зарубіжного і вітчизняного

досвіду з метою обґрунтування планування та організації навчально-тренувального процесу дітей 6-7 років в міні-баскетболі особливо на першому році навчання, яка б не тільки сприяла підвищенню ефективності навчально-тренувального процесу, а й відіграла велику роль у формуванні мотивації дітей до занять баскетболом, адаптації до фізичного навантаження.

Виявлено, що в Україні міні-баскетбол ще не має достатньо широкої популярності у порівнянні з провідними баскетбольними країнами, як за кількістю

дітей, що займаються, так і за організаційно-методичним забезпеченням. Проведене нами анкетування з тренерами визначило низку проблем, які виникають при організації навчально-тренувального процесу – однією з яких є відсутність навчальної програми для дітей 6-7 років на першому році навчання міні-баскетболом. Нами виявлено, що в більшості випадків, тренери пристосовують програму для 8-9 річних дітей, зменшуючи лише час тренування 60 хвилин, але зміст та методи навчання залишаються однаковими. Такий підхід нерідко призводить

Таблиця 2

Показники фізичної підготовленості дітей 6 років до експерименту

Тести	6 років						
	До				Після		
		($\bar{x} \pm S$)	Рівень	V (%)	($\bar{x} \pm S$)	Рівень	V (%)
"Човниковий біг" 3x10 м. з оббіганням набивних м'ячів, с.	Д (n=11)	11,36±0,27	C	7,49	11±0,18	C	5,18
	Х (n=19)	11,02±0,17	НС	6,55	10,64±0,13	C	5,06
"Човниковий біг" 4x9 м., с.	Д (n=11)	14,04±0,26	НС	5,89	13,22±0,2	C	4,67
	Х (n=19)	13,68±0,18	C	5,53	12,93±0,16	BC	5,12
Біг до пронумерованих набивних м'ячів, с	Д (n=11)	13,38±0,4	ДС	9,36	12,51±0,29	3	7,21
	Х (n=19)	13,54±0,41	ДС	12,78	12,6±0,26	3	8,6
Стрибок у довжину з місця, см.	Д (n=11)	107,27±3,93	C	11,59	109,18±4,28	BC	12,4
	Х (n=19)	100,89±2,1	НС	8,83	105,68±2,02	C	8,13
Стрибок у висоту з місця, см.	Д (n=11)	12,55±0,48	Н	12,02	15±0,6	НС	12,65
	Х (n=19)	12,53±0,43	Н	14,66	14,32±0,44	Н	12,98
Біг на 10 м, с	Д (n=11)	3,50±0,08	Н	7,66	3,29±0,05	Н	5,01
	Х (n=19)	3,18±0,08	Н	10,94	3,08±0,06	Н	7,65

Примітка: V ≤ 10 % - не великий, V ≤ 20 % - середній, V > 20 % - великий.

Показники рівня фізичної підготовленості дітей 7 років до та після експерименту

	7 років						
	До				Після		
		($\bar{x}\pm S$)	Рівень	V (%)	($\bar{x}\pm S$)	Рівень	V (%)
"Човниковий біг" 3x10 м. з оббіганням набивних м'ячів, с.	Д (n=12)	11,01±0,34	НС	10,15	10,75±0,33	С	10,2
	Х (n=18)	10,58±0,17	С	6,5	10,21±0,13	ВС	5,38
"Човниковий біг" 4x9 м., с.	Д (n=12)	13,6±0,43	С	10,47	12,71±0,39	ВС	10,18
	Х (n=18)	13,11±0,13	С	4,24	12,39±0,11	ВС	3,8
Біг до пронумерованих набивних м'ячів, с	Д (n=12)	12,77±0,37	3	9,5	12,1±0,39	3	10,65
	Х (n=18)	12,85±0,34	3	10,93	11,94±0,24	3	8,38
Стрибок у довжину з місця, см.	Д (n=12)	101,25±3,48	НС	11,4	107,75±2,83	С	8,73
	Х (n=18)	105,72±1,79	Н	6,99	109,28±1,76	НС	6,64
Стрибок у висоту з місця, см.	Д (n=12)	12,5±0,47	Н	12,53	14,83±0,46	Н	10,3
	Х (n=18)	13,78±0,44	Н	13,07	16,17±0,38	Н	9,78
Біг на 10 м, с	Д (n=12)	3,12±0,06	Н	6,44	3,07±0,04	Н	3,96
	Х (n=18)	3,16±0,08	Н	10,49	3,09±0,05	Н	6,72

Примітка: $V \leq 10\%$ – не великий, $V \leq 20\%$ – середній, $V > 20\%$ – великий.

Н – низький, НС – нижче середнього, С – середній, ВС – вище середнього, В – високий.

до тривалої адаптації дітей до фізичних і психічних навантажень, форсування процесу підготовки.

Тому метою констатувально-го експерименту було – виявити вихідний рівень фізичного розвитку, фізичної підготовленості і визначити вплив занять міні-баскетболом протягом першого року навчання на досліджувані показники.

Аналіз результатів дослідження фізичного розвитку свідчить, що фізичний розвиток дітей, які потрапили до груп з міні-баскетболу, відповідає віковим нормам за довжиною та масою тіла. Показники фізичного розвитку мають середні та вище середнього рівні (табл. 1).

Вимірювання довжини тіла дитини дозволяє зробити висновок про розвиток її кісткового апарату, яка знаходиться – у межах вікових змін пропорцій тіла. Вивчення показників довжини тіла дітей дає змогу відібрати найбільш обдарованих і схильних до занять баскетболом дітей, визначити рівень розвитку у межах вікової норми. З отриманих результатів: у дівчат 6 років по-

казники довжини тіла до експерименту складають 124,75 см., а після експерименту – 127,58 см., що відповідає рівню вище середнього. У хлопців того ж віку до експерименту середній показник складає 123,37±0,99 см., а після експерименту – 125,94 см., що відповідає середньому рівню.

У дівчат 7 років середній показник довжини тіла складає до і після експерименту – 125,5 см та 128,29 см відповідно, що відповідає середньому рівню в обох випадках. У хлопців 7 років показники довжини тіла складають до експерименту – 124,67 см; це відповідає середньому рівню, а після експерименту – 127,22 см, що відповідає рівню вище середнього. Виявлено, що приріст довжини тіла за рік у 6-річних дівчат в середньому становить 2,84 см, а у хлопців – 2,54 см. У семирічних дівчат за рік навчання приріст довжини тіла в середньому складає – 2,79 см, а у хлопців – 2,55 см, що в середньому відповідає віковим нормам.

Вимірювання маси тіла свідчить про розвиток м'язової системи. Так у дівчат 6 років показники

маси тіла до і після експерименту становлять – 24,41 кг і 26,17 кг, що відповідає рівню вище середнього. Також у хлопців 6 років до експерименту середній показник маси тіла складає 24,28 кг, що відповідало середньому рівню, а після експерименту – 25,89 кг, показник збільшився на 1,61 кг і перейшов на рівень вище середнього.

У дівчат 7 років середній показник маси тіла складає 24,08 кг, а після експерименту підвищився на 1,73 кг і склав 25,92 кг. У хлопців того ж віку до експерименту середні показники маси тіла склали – 24,33 кг, а після експерименту показники підвищилися на 1,48 кг і складають 25,81 кг. Показники хоча і підвищилися, але не перейшли на вищий рівень.

Фізична підготовленість юних баскетболістів, як і фізичний розвиток, підпорядковується загальним біологічним закономірностям віку, статі і багато в чому залежить від природних даних і стану здоров'я. Показники фізичної підготовленості баскетболістів більшою мірою відображають вплив навчально-тренувального процесу в порівнянні з показни-

ками фізичного розвитку. Таким чином, важливий постійний облік і вивчення результатів фізичної підготовленості баскетболістів, на основі якої можна оцінювати про ефективність навчально-тренувального процесу (табл. 2, табл. 3).

По результатами констатуючого експерименту виконання тесту «човниковий біг 3x10 м з оббіганням набивних м'ячів» у дівчат 6 років до експерименту становив $11,36 \pm 0,27$ с, а після – $11,0 \pm 0,18$ с, що відповідає середньому рівню. В результаті проведення експерименту середній показник в тесті «човниковий біг 3x10 м з оббіганням набивних м'ячів» покращився на 0,36 с. Обчислений коефіцієнт варіації після експерименту свідчить про те, що у дівчат коливання результатів вимірювань невелике, адже коефіцієнт варіації становить 5,18%. В результаті експерименту величина коефіцієнта варіації зменшилась на 2,31 %. Це свідчить про те, що показники стали більш однорідними.

У хлопців 6 років середній показник тесту «човниковий біг 3x10 м з оббіганням набивних м'ячів» на початку експерименту становив – $11,02 \pm 0,17$ с, що відповідає рівню нижче середнього, а по його закінченню – $10,64 \pm 0,13$ с. Після експерименту результат виконання тесту покращився на 0,38 с і збільшився до середнього рівня. Однорідність показників у групі стала кращою, тому що коефіцієнт варіації змінився з 6,55 % до 5,06 %.

Аналіз результатів виконання тесту «човниковий біг 4x9 м» у дівчат 6 років показав, що до експерименту середній показник становив – $14,04 \pm 0,26$ с, що відповідає рівню нижче середнього, а після експерименту – $13,22 \pm 0,2$ с. Після року занять результати виконання покращились на 0,82 с і збільшилися до середнього рівня. У хлопців в тому ж тесті показники до експерименту становлять – $13,68 \pm 0,18$ с, а після експерименту – $12,93 \pm 0,16$ с. Після про-

ведення експерименту результат покращився на 0,78 с, що відповідає рівню вище середнього.

Результати тесту «біг до пронумерованих набивних м'ячів» до експерименту у дівчат 6 років відповідають достатньому рівню, з показником – $13,38 \pm 0,4$ с, а після експерименту – $12,51 \pm 0,29$ с (задовільному). В процесі експерименту відбулось покращення результату виконання даного нормативу на 0,87 с. Хлопці 6 років виконували цей тест до експерименту з показником – $13,54 \pm 0,41$ с, що відповідає достатньому рівню, а після року занять з результатом $12,6 \pm 0,26$ с, але рівень залишився задовільним.

Прояв швидко-силових якостей за тестом «стрибок у довжину» – $107,27 \pm 3,93$ см, у дівчат 6 років свідчить про те, що результат на початку експерименту відповідав середньому рівню, а в кінці експерименту – $109,18 \pm 4,28$ см. Відбулося покращення у результаті виконання на 1,91 см, що відповідає рівню вище середнього. В даному тесті середнє коливання результатів наприкінці першого року занять було з коефіцієнтом варіації 12,4 %, що свідчить про неоднорідність групи. У хлопців 6 років результати виконання цього тесту після експерименту покращилися на 4,79 см – до середнього рівня.

Показник тесту «стрибок у висоту» у 6-річних дівчат до експерименту показав, що в середньому група виконувала цей норматив на низькому рівні з показником – $12,55 \pm 0,48$ см, а після року занять цей показник збільшився на 2,45 см. і становить – $15,0 \pm 0,6$ см, що відповідає рівню нижче середнього. Обчислений коефіцієнт варіації з показником 12,65 % свідчить про неоднорідність групи. Показники тесту у хлопців 6-річного віку до експерименту $12,53 \pm 0,43$ см., а після експерименту – $14,32 \pm 0,44$ см (низький рівень). При цьому

відзначається неоднорідність показників ($V=12,98$ %).

Аналіз виконання тесту «біг 10 м» у дівчат 6 років до і після експерименту свідчить про виконання цього тесту на низькому рівні з показниками до занять міні-баскетболом $3,50 \pm 0,08$ с. і про покращення на 0,21 с. – після року занять. У хлопців низький рівень виконання цього нормативу до і після експерименту з результатами $3,18 \pm 0,08$ с та $3,08 \pm 0,06$ с. відповідно.

У дівчат 7 років середній показник тесту «Човниковий біг 3x10 м з оббіганням набивних м'ячів» до експерименту становить - $11,01 \pm 0,34$ с., що відповідає рівню нижче середнього, а після експерименту показники зменшилися на 0,21 с. і став відповідати середньому рівню.

У хлопців 7 років середній показник тесту «човниковий біг 3x10 м. з оббіганням набивних м'ячів» до експерименту становить - $10,64 \pm 0,13$ с, що відповідає – рівню нижче середнього, а після експерименту – $10,21 \pm 0,13$ с, що відповідає середньому рівню.

Семирічні дівчата до експерименту виконували тест «човниковий біг 4x9 м» з результатом $13,6 \pm 0,43$ с (середній рівень), а після експерименту результат покращився на 0,89 с і показники підвищилися до рівня вище середнього. Коефіцієнт варіації 10,18 % свідчить про майже однорідність показаних результатів. Семирічні хлопці за рік занять міні-баскетболом покращили свої показники на 0,72 с і збільшили рівень до вище середнього, з коефіцієнтом варіації 3,8 %, який свідчить про однорідність показників в групі.

За тестом «біг до пронумерованих набивних м'ячів» дівчата до і після експерименту показали задовільний рівень з показниками $12,77 \pm 0,37$ с та $12,1 \pm 0,39$ с відповідно. У хлопців за рік занять міні-баскетболом показники зменшилися на 0,91 с, але вони за-

лишилися на задовільному рівні.

В тесті «стрибок у довжину» дівчата також не показали високих результатів, але показники покращилися на 6,5 см, до експерименту – $101,25 \pm 3,48$ см (відповідає нижче середнього рівню), а після експерименту – $107,75 \pm 2,83$ см (середній рівень). У хлопців до експерименту зафіксовані такі показники, до експерименту $105,72 \pm 1,79$ см (низький рівень), після експерименту – $109,28 \pm 1,76$ см (нижче середнього). Однорідність показників у дівчат і у хлопців підтверджується даними обчисленими за коефіцієнтом кореляції, що становить – 8,73 % та 6,64 % відповідно.

Результати тестування «стрибок у висоту» у дівчат виявили приріст показників на 2,33 см, але все одно загальний результат залишився на низькому рівні. Результати хлопців також до та після експерименту на низькому рівні, з показниками $13,78 \pm 0,44$ см. та $16,17 \pm 0,38$ см, з майже однорідними показниками в групі – 9,78 % за коефіцієнтом кореляції.

Дані за тестуванням «біг 10 м» у дівчат показали низький рівень результатів до та після експерименту, до експерименту – $3,12 \pm 0,06$ с, а після – $3,07 \pm 0,04$ с. У хлопців також низькі результати до та після експерименту, до експерименту – $3,16 \pm 0,08$ с, а після – $3,09 \pm 0,05$ с. Однорідність групи підтверджується у дівчат і хлопців за даними коефіцієнта варіації – 3,96 % та 6,72 % відповідно.

Висновки. Аналіз науково-методичної літератури з проблеми дослідження дозволив визначити спрямованість підготовки юних спортсменів в міні-баскетболі, проте не дозволяє повною мірою визначити організацію навчально-тренувального процесу дітей 6-7 років на етапі початкової підготовки в сучасних умовах ДЮСШ України. В результаті анкетування виявлено, що тренерам складно раціонально спланувати навантаження і зміст навчально-

тренувального процесу за відсутності державної навчальної програми для даного контингенту дітей, що призводить до самостійно обраних тренерами підходів на першому році занять міні-баскетболом й, у більшості випадків, до адаптації програми для 8-9 річних дітей на 6-7 річних, тобто до форсування процесу підготовки.

Порівняння результатів дослідження до та після констатуючого експерименту дає підставу вважати, що заняття міні-баскетболом протягом року за адаптованою тренерами навчальною програмою для більш дорослих дітей призводять до змін фізичної підготовленості за показниками тестів: «човниковий біг 3×10 м з оббіганням набивних м'ячів» - 6-річних дівчат і у хлопців показники підвищилися до середнього рівня, у 7 річних – до середнього і вище середнього відповідно, «човниковий біг 4×9 м» у 6-річних дівчат – до середнього рівня, а у хлопців до вище середнього. У семирічних дівчат і хлопців до рівня вище середнього, у тесті «стрибок у довжину з місця» у 6-річних дівчат дані підвищилися до рівня вище середнього, у хлопців лише до середнього, у семирічних дівчат до середнього рівня.

Дані отримані в результаті дослідження антропометричних показників свідчать про добрий рівень фізичного розвитку дітей 6-7 років. Показники маси та довжини тіла дітей 6 і 7 років відповідають середньому і вище середнього рівня для контингенту дітей цього віку.

Проведені дослідження свідчать про недостатню ефективність організації навчально-тренувального процесу дітей 6-7 років на першому році занять міні-баскетболом та визначають необхідність розробки та експериментальною перевірки більш раціональної технології з урахуванням: вікових особливостей дітей 6-7 років; наукових дослі-

дженнь останнього десятиріччя; прикладів провідних баскетбольних країн, сучасних світових тенденцій розвитку міні-баскетболу.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробці та експериментальній перевірці технології організації навчально-тренувального процесу дітей 6-7 років на першому році занять міні-баскетболом.

Література:

1. Барчук В.И. Критерии и факторы, которые влияют на физическое развитие и состояние здоровья школьников / В.И. Барчук // Світоч. – 1997. – № 4. – С. 20-21.
2. Губа В.Г. Особенности отбора в баскетболе / В.Г. Губа, С.Г.Фомин, С.В.Чернов. – М.: Физкультура и Спорт, 2006. – 144 с. 1
3. Кашуба В.А. Современные подходы к формированию здоровьесберегающей направленности спортивной подготовки юных спортсменов / В.А. Кашуба, Л.М. Ярмолинский, Т.А. Хабинец // Научный журнал «Физическое воспитание студентов». – Харьков, 2012. – № 2. – С.34-37.
4. Лях В.И. Двигательные способности школьников: основы теории и методики развития / В.И. Лях. – М.: Терра-Спорт, 2000. – 192 с.
5. Мітова О.О. Сучасні проблеми розвитку міні-баскетболу в Україні / О.О. Мітова, В.М. Онищенко // Молода спортивна наука України. Збірник наукових праць галузі фізичного виховання, спорту і здоров'я людини. – Львів: ЛДУФК. – 2014. - Випуск №18. Том 1.- С. 150-155.
6. Москаленко Н.В. Фізичне виховання молодших школярів / Н.В.Москаленко. Монографія Дніпропетровськ: Вид-во «Інновація», 2007. – 252 с.
7. Платонов В.Н. Периодизация спортивной тренировки. Об-

- щая теория и её практическое применение : [учеб. для студ. высш. учеб. заведений физ. воспитания и спорта] / В.Н. Платонов. – К. : Олимп. литература, 2013. – 624 с.
8. Buceta J.M. Basketball for Young players. Guidelines for coaches / J.M. Buceta, M. Mondoni, A. Avakumovic – Madrid: FIBA, 2000.-358 p.
9. Spencer M. Mini Basketball. A guide to teaching and coaching. Written and Compiled By Martin Spencer / M. Spencer.-FIBA Mini-Basketball.–2011.–255.
10. [Электронный ресурс] – Режим доступа: http://www.sportmedicine.ru/news_science/early-sport-specialization.php

